

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Agricolæ Oratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

AGRICOLAE ORATIO.

*Hortatio
militaris.*

Oratio diserta est imprimis, elimata,
acuta, pulchra tempore or-
namentorum.

Ex Tacito.

Octauus annus est, Commititones, ex quo virtute, & auspicijs Imperij Römani fide, atque opera vestra Britanniam vicistis, tot expeditionibus, tot praelijs, seu fortitudine aduersus hostes, seu patientia, ac labore penè aduersus ipsam rerum naturam opus fuit: neque me militum, neque vos ducis pœnituit. Ergo egressi, ego veterum legariorum, vos priorum exercituum terminos, finem Britanniæ non fama, nec ru more, sed castris, & armis tenemus. Inuenta Britannia, & subiecta. Equitem in agmine, quim vos paludes, montes, & flumina fatigarent, fortissimi cuiusque vocem audiebam. Quando dabitur hosti: quando acies? Veniam è latebris suis extrusi, & vota, virtusque in aperto, omniaque prona victoribus, atque eadem vieti aduersa. Nam ut superasse tantum itineris, sylvas equalisse, transisse aestuaria, pulchrum, ac decorum in frontem, ita fugientibus periculosisima qua hodie prosperrima sunt. Neque enim nobis, aut locorum eadem notitia est, aut commeatuum eadem abundantia: sed manus, & arma, & in his omnia. Quod ad me attinet, iampridem mihi decretum est, neque exercitus, neque ducis terga tuta esse. Proinde, & honesta mors turpi vita potior, & incolumentas, ac decessus eodem loco sita sunt. Nec inglorium fuerit, in ipso terrarum, ac natura fine cecidisse. Si nouæ gentes, atque ignota acies constitueret, aliorum exercituum exemplis vos hortarer: nunc vestra decora recensete, vestros oculos interrogate, iij sunt quos proximo anno novam legiōnē furto noctis aggressos, clamore debellatis, ij ceterorum Britannorum fugaciissimi, ideoque tandem superstites. Quomodo sylvas, saltusque penetrantibus fortissimum quodque animal robore, pauida & inertius ipso agminis sono peiluntur: sic acceptimi Britannorum iampridem ceciderunt, reliquis numerus est ignavorum, & metuentium. Quos, quod tandem inuenisti, non resisterunt, sed deprehensi sunt nouissimi,

ex extremo metu corpora defixere in his vesfigijs, in quibus pulchram, & spectabilem victoriam ederis. Transigite cum expediti onibus, imponite quinquaginta annū magnum diem. Approbate reipub. nunquam exercitu imputari potuisse, aut moras bellii, aut causas rebellandi.

OECONOMIA

orationis.

I. Exordium à delimitatione militum, & pristina Lau: virtutis recordatione, quod est in istis efficax. iucundum Acroma. Quippe iucundissimum acroma militum lau ab militibz. Imperatore projecta.

II. Arisitio/a, & elegans oratio, qua se propositioni insinuat. Erigit enim leui, morata oratione militum vota, & confidit ad sideria, ut eos va: ti sui compotes factos esse pronuntiet.

III. Leniter tandem proposicio irrepit, pugnā dum est, quod cogit necessitas, & suadet gloria. Fortiude. Siquidem decorum est in ipso terrarum, ac natura fine cecidisse.

IV. Addit locum facilitas, & persona hosti. Ignavi: um, qui contemptissimi remanserint. Numerus litterarum quibus magi: quam viri. Sic aibz, & quibus appellata. Homines nullius pretij dicuntur ab Aristophane in nubibus.

DARII ORATIO
ad Milites.

Ex quinto Curtio lib. 3.

Hac inter abortiones militares
granisima est.

Terratum, inquit, quas Oceanus hinc alluir, illicine claudit Helespontus, paulo ante dominum, iam non de gloria, sed de salute, &c (quod saluti præponitis) de libertate pugnandum est: hic dies imperium, quo nullum amplius videtur, aut constituet, aut finiet. Apud Granicum minima virium parte cum hoste certauimus. In Cœsilia victos Syria porcerat excipere. Magna munimenta regni Tigris, atq; Euphrates erant. Ventum est eò, unde pulsis ne fugae quidem locus est. Omnia tam diuturno bello exhausta post tergum sunt. Non incolas suos vrbes, non cultores habent terræ. Coniuges quo-